

مسیح دژاکام

چهره‌های تأثیرگذار بسیاری در دانشگاه سوره تربیت شده‌اند

هم بازیگر است و هم کارگردان، تدریس و نویسندگی هم می‌کند. امیر دژاکام که ۵۹ سال پیش در کرمان به دنیا آمده است، کارشناسی کارگردانی از هنرهای زیبای دانشگاه تهران و کارشناسی ارشد کارگردانی از دانشگاه تربیت مدرس دارد. او فعالیت حرفه‌ای خود را در حوزه نمایش با کارگردانی و نویسندگی «بهار را دوست دارم» آغاز کرد و تاکنون نمایشنامه‌ها و سریال‌های مختلفی نوشته یا بازی و کارگردانی کرده است. با این هنرمند که سابقه تدریس در دانشگاه سوره را در فعالیت حرفه‌ای خود دارد، دقایقی درباره این دانشگاه به گفت‌وگو نشستیم.

دانشگاه سوره در تربیت چهره‌های هنری چه جایگاهی دارد؟

دانشگاه سوره خدمات فراوانی به‌ویژه در زمینه تئاتر و سینما انجام داده و جوان‌های بسیار زیادی در عرصه کارگردانی و بازیگری پرورش داده است. نمونه بارز آن در سینما، آقای مهدویان است که از این دانشکده فارغ‌التحصیل شده است. البته افراد دیگری هم در این زمینه بوده‌اند که نمی‌توانم نام همه آن‌ها را بگویم. دانشگاه سوره در زمینه سینما و تئاتر بسیار تأثیرگذار بوده است و این انکارشدنی نیست. این دانشگاه در گرافیک، موسیقی و در رشته‌های دیگر هم بسیار مؤثر بوده است؛ به‌ویژه در سینما، با وجود استادهای نمونه و ممتاز و درجه یک که در آنجا حضور دارند. در هر صورت این دانشکده فعالیت بسیار خوبی داشته و امیدوارم همچنان به فعالیت خودش ادامه دهد.

بی‌شک هر مرکز آموزشی نقاط قوت و کمبودهایی دارد، به نظر شما این دانشگاه چه ضعف و قوت‌هایی دارد؟

حضور استادان برجسته یکی از قوت‌های این دانشکده است؛ یعنی نام‌آورترین استادان در زمینه‌های مختلف در کشور برای مدت زیادی آنجا فعالیت کرده‌اند. به نظر من دانشگاه یعنی استاد و شاگرد و شاگرد یعنی جست‌وجوگر؛ یعنی کسی که از کوشش، تلاش، حرکت و آموزش فروگذاری نمی‌کند. در این میان، استادان خبره‌ای که به اندازه پنج دکتری سواد دارند و جای آن‌ها را حتی استادهایی با مدرک دکتری هم نمی‌توانند بگیرند، وقتی به دانشگاه می‌آیند، به اندازه یک لیسانسه به آن‌ها حقوق می‌دهند. دانشگاه‌های هنر باید تفاوت بین استاد کار خبره و یک دکتر تحصیل کرده را درک کنند و قدر این‌ها را بیشتر بدانند.

پیشنهاد شما برای تأثیرگذاری بیشتر در تربیت افراد هنرمند چیست؟

برای این کار باید استادان صاحب‌نام کشور را جذب کرد؛ حتی اگر در کشور یک مثبت‌کار بی‌سواد اما با تجربه دارید، او را دعوت کنید که کار کند. برای ادامه فعالیت باید نخبگان مملکت را دعوت کنند؛ زیرا همان‌طور که گفتم، دانشگاه یعنی دانشجو و استاد، سنگ و دیوار که دانشگاه نمی‌شود.